

Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin sözel ve görsel öğrenme stillerinin belirlenmesi (Güneydoğu Anadolu örneği)

Gökhan Arıkan¹, Murat Şahbudak²

¹Harran Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Şanlıurfa, Türkiye. ²Batman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Batman, Türkiye.

Özet. Öğrenme stilleri, bireyin doğuştan sahip olduğu ve başarıyı etkileyen belirgin bir faktördür. Bütün öğrencilere uyacak bir öğrenme stili yoktur. Ancak öğrencilerin öğrenme stilleri bilindiğinde; kullanılabilir öğretim stratejileri, öğretim yöntem ve teknikleri, gerekli öğretim materyalleri daha kolay bir şekilde seçilebilecek, öğrencilerin ilgileri doğrultusunda bir öğretim yapılabilecektir. Bu çalışmada Güneydoğu Anadolu bölgesinde yer alan beden eğitimi ve spor yüksekokulu antrenörlük eğitimi, spor yöneticiliği ve beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinin öğrenme stillerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 284 erkek, 218 kadın toplam 502 öğrenci katılmıştır. Araştırmada kullanılan sözel veya görsel baskın öğrenme stili ölçüğü Childers ve ar., (1985) tarafından geliştirilmiş ve daha sonra Akgün ve ark., (2014) tarafından Türkçeye uyarlanarak geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Öğrencilerin baskın olan görsel ve sözel öğrenme stillerine cinsiyetlere göre bakıldığında, kadınlar lehine anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p<0.05$).

Katılımcıların yaş, spor türü, bölüm, sınıf değişkenleri açısından anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Ancak öğrencilerin aldıkları aritmetik puan ortalamaları incelendiğinde bu değişkenlere ait oldukça yüksek ortalama puan aldıkları görülmüştür. Katılımcıların frekans ve yüzdelik değerlerine bakıldığında; 55 öğrencinin (%11,0) sözel öğrenme stiline, 413 öğrencinin (%82,30) görsel öğrenme stiline ve 34 öğrencinin (%6,80) eşit öğrenme stiline baskın olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırma bulgularına göre, beden eğitimi ve spor öğretmeni, antrenör ve spor yöneticisi adaylarının baskın olarak görsel öğrenme stillerine sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sözel, Görsel, Öğrenme Stili, Spor, Eğitim.

The determination of verbal and visual learning styles of physical education and sports school students (Southeastern anatolia example)

Abstract. Learning styles are an obvious factor that affects the success of all people and an individual is born with them. There is no learning style that will

fit all students. However, when students' learning styles are known; teaching strategies that can be used, necessary teaching materials, teaching methods, and techniques will be chosen more easily, and teaching will be made in line with the interests of the students. In this study, it was aimed to determine the learning styles of the students that are studying in the coaching education, the sports management and physical education and sports departments of the physical education and sports school in the Southeastern Anatolia region. A total of 502 students that consist of 284 males and 218 females participated in the study. The Visual versus Verbal Style of Processing Scale used in the study was developed by Childers et al., (1985), and later Akgün et al. (2014) adapted it to Turkish and conducted its validity and reliability study. When the dominant visual and verbal learning styles of the students were examined by gender, it was seen that there was a significant difference in favor of women ($p < 0.05$). No significant difference was found in terms of age, sport type, department, class variables of the participants ($p > 0.05$). On the other hand, when the arithmetic mean scores of the students were examined, it was seen that they got quite high average scores for these variables. Considering the frequency and percentage values of the participants; it was determined that 55 students (11.0%) had a dominant verbal learning style, 413 students (82.30%) had a dominant visual learning style, and 34 students (6.80%) had an equal learning style. According to the findings of this study, it was concluded that physical education and sports teacher, trainer and sports manager candidates have predominantly visual learning styles.

Key words: Verbal, Visual, Learning Style, Sports, Education.

Giriş

Öğrenme yaşamın doğal bir parçasıdır, insanlar doğdukları andan itibaren yüksek öğrenme

potansiyeline sahiptirler ve duyar, görür, hisseder ve öğrenirler. Bununla birlikte, her insan birbirinden farklıdır ve farklı tavırlar, davranışlar, fiziksel ve zihinsel gelişimler gösterirler. Dolayısı ile her bireyin sahip olduğu potansiyel güçlü alanlar ve becerilerine göre de farklı öğrenme tarzları ya da stilleri olabilir. Bazı durumlarda ise farklı öğrenme yöntemlerini bir arada kullanarak etkili bir öğrenme ortaya koyarlar. Bu nedenle öğrenme yöntemlerinin doğrusu veya yanlışının olmadığını söyleyebiliriz ve ayrıca bir yöntemin diğer yöntemden daha başarılı olduğunu öne sürmek de yanıltıcı olabilir. Çünkü önemli olan temel noktalar kişilerin bireysel özellikleri ve bireylerin en etkili ne tür öğrenme stili ile öğrendiğidir. McCarthy (1987; 1990) de "Bireyler bilgiyi farklı yöntemlerle öğrenirler. Bu farklılıklar; kim olduğumuza, nerede olduğumuza, kendimizi nasıl gördüğümüze, neye dikkat ettiğimize, insanların bizden ne istediğine ve bizden ne beklediğine vb. pek çok şeye bağlıdır. Bilgiyi nasıl öğrendiğimiz hakkında iki önemli farklılık vardır. Bunlardan birincisi; bilgiyi nasıl algıladığımız, ikincisi; algıladığımız bilgiyi nasıl işlediğimizdir.

Her birimiz gerçekleri farklı olarak algılarız, farklı yöntemlerle zihnimize yerleştiririz. Bazılarımız hissederek, bazılarımız izleyerek, bazılarımız düşünerek, bazılarımız yaparak gerçeklerin farkına varırız." şeklinde bu durumu ifade etmektedir.

İnsanın öğrenme yeteneğine sahip olması onu diğer canlılardan ayıran ve toplumsal bir varlık yapan en önemli özelliklerinden biridir. Değişik biçimlerde ifade edilmekle birlikte öğrenme, yaşantı ürünü ve az çok kalıcı izli davranış değişikliği olarak tanımlanmaktadır (Demirel,2008). Öğrenme kavramı ile ilişkili olan öğrenme stilleri kavramı ise ilk defa 1960 yılında Rita Dunn tarafından ortaya atılmıştır. Rita Dunn öğrenme stillerini, "her bir öğrencinin yeni ve zor bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve hatırlarken farklı ve kendilerine özgü yollar kullanması" şeklinde

tanımlamıştır (Boydak, 2001). Felder ve Silverman (1988) öğrenme stilini, bireylerin bilgiyi alma, işleme ve hatırlama sürecinde kullandıkları tercihler şeklinde tanımlamaktadır. Bir başka tanıma göre öğrenme stilleri, bilgiyi edinmek, akranlarıyla ve öğretmenle etkileşimde bulunmak ve öğrenme etkinliklerine katılmak için bir öğrencinin yeteneklerini etkileyen kişisel eğilimlerdir ve bu ise öğrencilerin öğretmenleriyle yüz yüze gelme şekillerini belirler (Grasha, 2002).

Öğrenme stilleri, bireyin doğuştan sahip olduğu ve başarıyı etkileyen belirgin bir faktördür. Bütün öğrencilere uyacak bir öğrenme stili yoktur. Değişen ve gelişen teknoloji ile öğrencilerde oluşan ihtiyaçlar da farklılaşabilmektedir (Mutlu, 2008). Öğrencilerin öğrenme stilleri bilindiğinde; kullanılabilir öğretim stratejileri, öğretim yöntem ve teknikleri, gerekli öğretim materyalleri daha kolay bir şekilde seçilebilecek, öğrencilerin ilgileri doğrultusunda bir öğretim yapılabilecektir (Peker, 2003). Gencel (2007) de öğrenme stillerinin bireylerin nasıl öğrendiklerini etkilediğini, bu durumun sadece eğitim amaçlı değerlendirilmemesini ve daha geniş kapsamda karar verme ile problem çözme becerileri gibi günlük yaşamda yer alan olayların bir parçası olarak da değerlendirilmesi gerektiğini öne sürmektedir. Benzer şekilde, alanyazında yapılan birçok çalışmada öğrencilerin öğrenme stilleri ile öğretmenlerin öğretme stilleri arasındaki uyuşmanın başarıya, motivasyona ve tutuma olumlu etki, tersinin de olumsuz etki yaptığı belirlenmiştir (Felder, 1993; Felder ve Silverman, 1988; Grasha, 1994).

Felder ve Silverman, (1988)'de yaptığı araştırmada 70' den fazla öğrenme stili modeli olduğu belirtilmiştir. Araştırmacıların öğrenme stillerini farklı tanımlamaları sonucunda, farklı öğrenme modelleri oluşturulmuştur. Bu öğrenme stili modellerinin her biri bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik olmak üzere farklı bir boyutu vurgulamaktadır. Öğrenmeyi bilişsel boyutta

inceleyen modeller; bilgiyi algılama, işleme, depolama ile ilgilenir, duyuşsal boyutla ilgilenen öğrenme stili modelleri; dikkat, güdü, ilgi, denetim odağı gibi konulardaki bireysel özelliklerle ilgilenir, fizyolojik boyutu inceleyen öğrenme stili modelleri ise; duyuşsal algı, çevresel özellikler, öğrenmenin en iyi gerçekleştiği zaman gibi özelliklerle ilgilenir (Cornet, 1983; Peker ve ark., 2004). Bilişsel boyutun dikkate alındığı öğrenme stili modellerine Kolb, McCarthy ve Gregorc; duyuşsal boyutun dikkate alındığı öğrenme stili modellerine Silver ve Hanson, Dunn ve Dunn ile Curry; fizyolojik boyutun dikkate alındığı öğrenme stili modellerine ise Silver ve Hanson, Dunn ve Dunn ile Curry öğrenme stilleri örnek olarak verilebilir (Ekici, 2001).

Felder ve Silverman Öğrenme Stili Modeli de öğrenmenin bilişsel boyutunu vurgulayan bir diğer öğrenme stili modelidir. Felder' e (1993) göre bireyin öğrenme stili kısmen aşağıdaki dört soruya verilen cevaplar ile ortaya çıkarılabilmektedir.

1. Bireyler ne tip bilgiyi almayı tercih ederler? Sezgisel (içsel); fikirler, görüşler, olasılıklar; hissederek (dışsal)- manzaralar, sesler, görüntüler, bedensel duyumlar ile bilgi almayı tercih ederler.
2. Hangi model ile bireyin bilgi algısı en doğru şekilde sağlanmaktadır? Görsel; resimler, şemalar, gösteriler, grafikler ya da sözel; sesler, yazılı veya sözlü kelimeler, formüller ile bilgi almayı tercih ederler.
3. Öğrenme sürecinde birey bilgiyi işlemeyi nasıl tercih etmektedir? Aktif olarak, fiziksel aktiviteye katılım veya tartışma yolu ile ya da yansıtıcı bir şekilde sorgulama yoluyla mı bilgiyi işlemektedir?
4. Öğrenci bilgiyi anlama sürecinde nasıl ilerlemektedir? Sıralı bir şekilde küçük adımlarla mantıksal şekilde ya da bütünsel şekilde büyük sıçramalarla ilerlemektedir.

Felder-Silverman öğrenme stili modelinin hedef kitlesi mühendislik öğretmenleri ile öğrencileridir. Her yıl öğrenme stratejileri arasında oluşan uyumsuzluklar aslında fen alanında seçkin yeteneklere sahip öğrencilerin başka alanlara yönelmesine zemin hazırlamaktadır. Bu kaybı önlemek gayesi ile bu model oluşturulmuştur. Felder ve Silverman öğrenme stillerini, “algısal ya da sezgisel öğrenenler”, “görsel ya da sözel öğrenenler”, “tümevarım ya da tümdengelimle öğrenenler”, “aktif ya da yansıtıcı öğrenenler” ve “ardışık ya da bütünsel öğrenenler” olarak beş boyutta gruplandırmıştır (Felder ve Silverman, 1988). Ancak, “tümevarımsal ve tümdengelimsel” boyutunun diğer boyutlar tarafından kapsandığını düşünülerek modelden çıkarması tercih edilmiştir. Böylece model dört kategoriye indirgenmiştir (Felder ve Solomon 2002). Bu stillere sahip öğrenenlerin belli başlı özellikleri şöyle sıralanmıştır (Felder ve Silverman, 1988);

Bu çalışma kapsamında yukarıda belirtilen boyutlardan görsel-sözel boyutu dikkate alınmıştır.

Görsel ya da Sözel Öğrenenler: Görsel öğrenciler en iyi gördüklerini hatırlarlar (resim, diyagram, akış çizelgeleri, zaman çizelgeleri, filmler, gösteriler gibi), sözel öğrenciler ise kelimelerden daha fazlasını alırlar ve yazılı- sözlü kaynaklarla daha kolay öğrenirler. İyi öğrenciler, görsel veya sözel olarak sunulan bilgileri işleyebilir ve hem görsel hem de sözel olarak sunulan içerikten daha fazla bilgi alırlar. Çoğu insan görsel öğrenendir, yani sınıf ortamında görsel öğeler sunulmuyorsa ise bilginin alınmadığı söylenebilir.

Öğrenme stillerini dikkate alarak yapılan uygulamalar ve deneysel çalışmalar incelendiğinde en çok kullanılan stillerden birinin sözel-görsel ayrımı olduğu görülmektedir (Akgün ve ark., 2014). Öğrenme stilleri ile ilgili ilk araştırmalarda belleğin görsel ve sözel tercihleri üzerine yoğunlaşmış, bunun sonucu olarak da öğrenme stili ile ilgili çok sayıda teori, materyal ve stillere ilişkin sınıflamalar

ortaya çıkmıştır (Şimşek, 2007). Pallapu (2007) görsel ve sözel öğrenme stillerinin öğrenme üzerine etkilerini incelediği çalışmada, öğrenme stillerinin akademik başarıyı etkilediğini ve öğretim ortamının tasarımında öğrenme stiline dikkate alınması gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca, çalışma sonucunda öğrenenlerin çoğu görsel öğrenme stilini benimsemiştir. Görsel öğrenme stiline dışında kalanlar sözel öğrenme stiline sahip öğrenciler olarak sınıflandırılmıştır. Görsel öğrencilerin akademik başarıları sözel öğrencilere göre daha yüksek çıkmıştır. Plass ve diğerleri (1998) görsel ve sözel öğrenme üzerine yaptığı deneysel çalışmada öğrenenlerin öğrenme stilleri ile öğrenme tercihlerinin tutarlı ve ilişkili olduğunu ifade etmişlerdir. Mehigan ve arkadaşlarının (2011) yaptığı çalışma sonucunda ise görsel öğrenenlerin sözel öğrenenlere göre resimsel bilgi içeren alanlarda daha fazla zaman geçirdikleri ortaya çıkmıştır. Bazı öğrenciler resimler, tablolar, şemalar gibi bilginin görsel sunumlarını, bazıları da daha çok sözlü ve yazılı açıklamalardan oluşan sözel yapıları tercih eder. Bazı öğrenciler ise; öğrenmede aktif ve etkileşim içinde olmayı isterken, bazıları da kendi duyguları ışığında öğrenmeyi isterler (Felder, 1996).

Görsel öğrenciler yazılı ödevleri daha çok tercih etmektedirler (Demirel, 2002). En iyi gördüklerini hatırlarlar. Sözel olarak anlatılanları uzun süre takip edemezler ve çok çabuk unutulur. Tertipli ve düzenlidirler. Çalışma ortamlarında bulunan her nesnenin bir yeri vardır ve bu nesnelerin yerleri değişmez. Örneğin; çalışma masalarında bulunan kitaplar belirli bir düzen içindedir ve kullanmak için aldıkları bir kitabı işleri bittikten sonra diğerleriyle karıştırmadan tekrar eski yerine koyarlar. Dağınık ortamlardan rahatsız olurlar ve yapılacak çalışmaya dikkatlerini veremezler. Sınıf içerisindeki oluşabilecek kusura karşı duyarlıdır. Kendilerince yanlış olan bir durum düzeltilmediğinde dersi takip etmekte zorlanırlar.

Gördüklerini ve okuduklarını hatırlamaları, renkleri kullanması, resimlerle veya sözcüklerle düşünmeye yatkın olması, okumayı sevmesi, yüzleri iyi hatırlaması, planlı ve programlı olmaları en güçlü yanları iken; İşittiklerini uzun süre bellekte tutamamaları, isimleri hatırlamakta zorlanmaları, yazılı olmayan bilgiyi algılamakta zorlanmaları, görsel materyallere dayanmayan uzun anlatımlara katlanamamaları en zayıf yanlarından birkaçı olarak görülebilir (Boydak, 2001). Bu öğrenme biçimini tercih edenler için öğretmenlerin, konuyla ilgili resimler göstermesi, yazılı bilgiyi görsellerle desteklemesi, yazılı metinlerin yanına metinle ilgili resimler çizdirmesi faydalı olabilir (Doğanay, 2008). Görerek öğrenenler, daha çok görme duyusunu kullanarak öğrenmeyi tercih etmektedir. Bu öğrenme stilinde olan öğrencilerin özellikleri ise şöyledir (Boydak, 2001): Ayrıntıları ve renkleri çok iyi hatırlama, okumaktan ve yazmaktan hoşlanma, insanların adlarını unutmama, ama yüzlerini hatırlama, yazılarda görülen isimleri hatırlama, problemleri çözerken talimatları okuma, problemleri listeleme, düşünceleri düzenlemede grafiksel malzeme hazırlamak, akış kartları kullanmak, harita okuyabilme, kağıt üzerinde grafiksel çalışmaları görme ve zihinde canlandırmak, not almak ve liste yapmak, öğrenirken öğrenilecek bilgileri okuma, görsel materyallerle öğrenmek isteme, gösterileri izlemekten (öğrenirken) hoşlanma, uzun süre çalışabilmek, çalışma sırasında sessiz ortamdan hoşlanma, hızlı okuma, kelimelerin sesinden çok yazılış şeklini hatırlama, sözlü yönlendirmeler yapılırken diğerlerinin ne yaptığına bakma, başlamakta yavaş olma, sözel girdileri ve özetleri göz ardı etmek, genellikle yazılı sınavlardan daha başarılı olma.

Sözel sembollerle öğrenen bireyler; öğrenme aşamasında sözel ifadeleri kullanırlar. Sözcüklere değer vererek özetlerler, duyulardan ziyade sözlü maddeleri tercih ederler, konuşmalarını bir düzen içerisinde gerçekleştirmekten hoşnut olurlar (Riding

ve Rayner, 1998). Sözel öğrenme stiline sahip öğrenenler sözel öğelere yatkınlık göstermektedir. Bu öğrenenler seslere, kelimelere (sözcüklere) duyarlıdır ve konuşmayı çok severler (Bilasa, 2013). Sözel sembollerle öğrenenler, öğrenmelerinde daha çok sözel öğeleri kullanmayı seçerler. Sözel sembollerle öğrenen öğrenciler, görmekten ve işitmekten çok sözcüklere önem verirler. Ayrıca konuşmaktan, öğrenirken konuları sözel olarak özetlemekten hoşlanırlar (Boydak, 2001). Sözel sembollerle öğrenenler, öğrenme tercihini sözel öğelerden yana kullanan bireylerdir ve sahip oldukları temel özellikler şunlardır; sözcüklere çok önem verme, görmekten ve işitmekten çok sözlü sembollerini sevmeye, konuşmayı sevmeye, sözcükleri etkili kullanma, görsel ve işitsel konularda daha az dikkatli olma, sözcük oyunlarından hoşlanma, yazarken ters biçime çevirebilme, bir şeyi yineleyerek öğrenmedir (Riding ve Rayner, 1998; Rayner ve ark., 2006).

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırma, tarama modelinde betimsel bir araştırmadır. Bu araştırma ile '*beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin sözel ve görsel öğrenme stilleri*' alanındaki araştırmaların amaç, kapsam ve yöntem açısından durumu analiz edilmeye çalışıldığından, betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Çünkü tarama modelleri, geçmişte ya da halen varolan bir durumu varolduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırmalara uygun bir modeldir (Karasar, 2005).

Araştırma Grubu

Araştırmanın evreni Güneydoğu Anadolu bölgesinde Adıyaman, Batman, Diyarbakır, Mardin, Şanlıurfa, Gaziantep, Siirt, Şırnak, Kilis' de bulunan devlet üniversitelerinin beden eğitimi ve spor yüksekokullarında öğrenimlerine devam eden beden eğitimi ve spor, antrenörlük eğitimi ve spor

yöneticiliği bölümleri birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden oluşmuştur. Araştırmanın örneklemini ise, evreni oluşturan öğrencilerin içinden araştırmaya gönüllülük esasına dayalı ve bu illerden katılan 284 erkek, 218 kadın toplam 502 öğrenciden oluşmuştur. Araştırma kapsamında Şırnak ve Kilis 7 Aralık üniversitesi öğrencilerine ulaşılamamıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada kullanılan bu ölçek (Childers, Houston ve Heckler 1985) tarafından geliştirilmiştir. Sözel veya görsel baskın öğrenme stilini belirlemek amacıyla geliştirilen bu ölçek Türkçeye Akgün ve ark. 2014 tarafından uyarlanmıştır. Doğruluğu sınıanan yapının güvenilirlik analizleri yapılmıştır. Türkçeye uyarlaması yapılan öğrenme stilleri ölçeğinin geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu ortaya çıkmıştır. Öğrenme stilleri ölçeğinin, alt boyutlarından biri olan sözel ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı .69, diğer alt boyutu olan görsel ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı ise .71 olarak bulunmuştur. Sözel veya görsel baskın öğrenme stilini belirleme ölçeği, sözel ve görsel olmak üzere 2 alt ölçekten oluşmaktadır. Sözel ve görsel alt ölçeklerin her birinde 8'er madde olup ölçek toplamda 16 maddeden oluşmaktadır.

Ölçek puanının hesaplanması ve yorumlanması; ölçek puanının hesaplanması için öncelikle verilen yanıtlar ve "Benim için her zaman yanlış" seçeneğine 1 puan, "Benim için genellikle yanlış" seçeneğine 2 "Benim için genellikle doğru" seçeneğine 3, "Benim için her zaman doğru" seçeneğine 4 puan verilir. Daha sonra belirtilen sözel ve görsel boyutlarda yer alan maddelere verilen puanlar ayrı ayrı toplanır. Bu şekilde ölçeği katılımcının sözel ve görsel puanları ayrı ayrı belirlenmiş olur. Katılımcın hangi alt ölçekten daha yüksek puan aldıysa, baskın stilinin bu puan türünde görece yüksek olduğu söylenebilir. Eşit puan alınması durumunda bu iki stil açısından baskın stil belirlenememiş olur. Ölçekten toplam tek

bir puan elde edilememektedir (Akgün ve ark., 2014)

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen veriler SPSS 22.0 paket programı ile analiz edilmiştir. Her bir değişken için cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf ve spor türü değişkenleri için her analiz öncesi normallik analizleri yapıldıktan sonra veriler normallik varsayımına uygun olduğundan parametrik testler kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler bağımsız gruplar üç ve üstü gruplar için, ANOVA Testi, ikili gruplar için ise T-testi testi ile incelenmiştir. Gruplar arası anlamlı farkın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için ise Scheffe testi uygulanmıştır (Büyüköztürk, 2020).

Bulgular

Bu bölümde araştırma sorularına yönelik elde edilen bulgulara tablo olarak yer verilmiştir. Sözel ve görsel baskın öğrenme stili ölçeğinin boyutlarının ortalamalarının baskın olan öğrenme stilini tespit etmek amacıyla yapılan frekans ve yüzdelik sonuçları Tablo 1'de gösterilmektedir.

Tablo 1
Öğrencilerin baskın öğrenme stiline ait frekans ve yüzdelik puanlarına ilişkin betimsel istatistikleri.

Cinsiyet	Baskın Öğrenme Stili							
	Sözel		Görsel		Eşit		Toplam	
	F	%	F	%	F	%	F	%
Erkek	31	10,90	227	79,90	26	9,20	284	56,60
Kadın	24	11,00	186	85,30	8	3,70	218	43,40
Toplam	55	11,00	413	82,30	34	6,80	502	100,00

F: Frekans - %: Yüzde

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya; 218 (%43,40) kadın, 284 (%56,60) erkek öğrenci katılmıştır. Bu öğrencilerin sözel öğrenme baskın özellikleri açısından incelendiği zaman, 31 erkek öğrenci (%10,90), kadın öğrenci ise 24 (%11) olarak görülmüştür. Araştırmaya katılan öğrencilerin

görsel öğrenme baskın özellikleri açısından ise 227 (%79,90)'ı erkek, 186 (%85,30) kadın katılımcıdan oluşmaktadır. Eşit baskın öğrenme stili açısından incelendiği zaman ise 26 (%9,20) erkek öğrenci, 8 (%3,70) kadın öğrenci olarak tespit edilmiştir. Sözel ve görsel öğrenme stili ölçeğinin boyutları ortalamalarının yaş değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan bağımsız gruplar için t testi sonuçları Tablo 2'de gösterilmektedir.

Tablo 2
Sözel ve görsel öğrenme stili puanlarının yaşa göre t-testi sonuçları.

Öğrenme Stili	Yaş	N	X	S	sd	t	p
Sözel	18-21 arası	342	24,50	2,04	500	,761	,447
	22 ve üstü	160	24,35	2,44			
Görsel	18-21 arası	342	27,55	2,91	500	1,730	,084
	22 ve üstü	160	27,06	3,14			

Tablo 2 incelendiği zaman; yapılan t testi sonucunda sözel ve görsel öğrenme stili ölçeğinin sözel ve görsel, öğrenme stilleri açısından yaş değişkenine göre anlamlı bir fark yoktur ($p > .05$).

Tablo 4
Sözel ve görsel öğrenme stili puanlarının bölüme göre ANOVA sonuçları.

Öğrenme Stili	Bölümü	N	X	SS	df	F	p	Scheffe Anlamlı fark
Sözel	Antrenörlük Eğitimi	224	24,52	2,31	2	0,206	0,814	-
	Beden Eğitimi ve Spor	144	24,37	1,99				
	Spor Yöneticiliği	134	24,44	2,14				
Görsel	Antrenörlük Eğitimi	224	27,28	2,99	2	0,390	0,677	-
	Beden Eğitimi ve Spor	144	27,43	3,24				
	Spor Yöneticiliği	134	27,56	2,72				

Sözel ve görsel öğrenme stili ölçeğinin boyutlarının ortalamalarının cinsiyet değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan bağımsız gruplar için t testi sonuçları Tablo 3' de gösterilmektedir.

Tablo 3
Sözel ve görsel öğrenme stili puanlarının cinsiyete göre T-Testi sonuçları.

Öğrenme Stili	Cinsiyet	N	X	S	Sd	t	p
Sözel	Erkek	284	24,27	2,20	500	-	0,028
	Kadın	218	24,70	2,12			
Görsel	Erkek	284	27,08	3,04	500	-	0,008
	Kadın	218	27,80	2,89			

Yukarıdaki Tablo 3' de görüldüğü üzere yapılan t testi sonucunda sözel ve görsel öğrenme stili boyutunda ise, cinsiyete göre kadın öğrenciler lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p < .05$). Sözel ve görsel öğrenme stili ölçeğinin boyutlarının ortalamalarının bölüm değişkenine göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan bağımsız gruplar için Anova testi sonuçları Tablo 4' de gösterilmektedir.

Tablo 5

Sözel ve görsel öğrenme stili puanlarının sınıf düzeyine göre ANOVA sonuçları

Öğrenme Stili	Sınıf	N	X	S	df	F	p	Scheffe Anlamli fark
Sözel	1. Sınıf	188	24,58	1,92	3	1,54	0,203	-
	2.Sınıf	139	24,22	2,35				
	3.Sınıf	125	24,35	2,18				
	4.Sınıf	50	24,90	2,50				
Görsel	1. Sınıf	188	27,34	2,87	3	1,93	0,123	-
	2.Sınıf	139	27,44	3,23				
	3.Sınıf	125	27,08	3,08				
	4.Sınıf	50	28,28	2,40				

Tablo 6

Sözel ve Görsel Öğrenme Stili Puanlarının Spor Türüne Göre ANOVA Sonuçları

Öğrenme Stili	Spor Türü	N	X	S	df	f	p	Scheffe Anlamli fark
Sözel	Bireysel sporlar	135	24,44	2,23	2	0,43	0,648	-
	Takım sporları	214	24,37	2,08				
	Spor dalı yok	153	24,58	2,26				
Görsel	Bireysel sporlar	135	27,60	3,16	2	0,46	0,629	-
	Takım sporları	214	27,29	2,91				
	Spor dalı yok	153	27,36	2,97				

Tablo 4' de incelendiğinde; Sözel görsel ve öğrenme stili boyutlarında bölüme göre anlamlı bir fark yoktur ($p > .05$). Sözel ve görsel öğrenme stili ölçeğinin boyutlarının ortalamalarının sınıf değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan bağımsız gruplar için Anova testi sonuçları Tablo 2'de gösterilmektedir.

Tablo 5' de görüldüğü üzere yapılan anova testi sonucunda sözel ve görsel öğrenme stili boyutlarında sınıf düzeyine göre anlamlı bir fark yoktur ($p > .05$). Sözel ve görsel öğrenme stili ölçeğinin boyutlarının ortalamalarının spor türü değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla yapılan bağımsız gruplar için anova testi sonuçları Tablo 6'da gösterilmektedir.

Tablo 6' da incelendiği zaman; yapılan anova testi sonucunda sözel ve görsel öğrenme stili boyutlarında spor türüne göre anlamlı bir fark yoktur ($p > .05$).

Tartışma ve Sonuç

Araştırmanın bu bölümünde elde edilen sonuçlar ve tartışmalara yer verilmiştir. Araştırma sonuçları incelendiğinde; beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin 55 (%11,0)' nin sözel öğrenme stili, 413 (%82,30)'nun görsel öğrenme stili, 34 (%6,80)'nin ise eşit öğrenme stiline daha baskın olduğu görülmüştür. Araştırma sonuçlarına göre beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin öğrenme stili olarak görsel öğrenme stiline yatkın oldukları söylenebilir.

Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin öğrenme stillerinin tespit edilmesi ile programın uygulanışı bakımından daha nitelikli öğretim koşullarının sağlanması amaçlanmaktadır. Görsel ve işitsel öğrenme biçimleri için herhangi bir öğrenmenin daha iyi olacağını söylemek mümkün değildir. Ancak öğrenme stillerinin belirlenmesi ile öğrencilere sunulacak öğretim yöntemleri açısından fikir verebilir. Bununla birlikte daha az baskın olan öğrenme stillerinin geliştirilmesi de önem arz etmektedir. Zira aday sürecini tamamlayan öğrencilerin hizmet zamanı öğrencilere birer eğitici rolüne geçtikleri zaman farklı öğretim yöntemlerini de bilmesi ve uygulaması gerekmektedir. İşitsel biçime sahip öğrenciler müzik ve sesli uyarıcılara karşı duyarlıdır. Konuşmak, tartışmak, dinlemek, anlatmak, ses tonu, dil, melodi, birbirine yakın ama farklı sesler, şiir ve sesler bu biçime sahip öğrencilerin önemsedikleri ve tercih ettikleri şeylerdir. Görsel biçime sahip öğrenciler okuduklarını ya da duyduklarını zihinlerinde canlandırabilirler. Başlarından geçen olayları görsel olarak ve ayrıntılı şekilde hatırlayabilirler. Resim, çizim, harita, çizgi, renk, yön, plan bu öğrencilerin ilgisini çeker (Şimşek, 2002). Hem öğretmen hem de öğrenci açısından her iki öğrenme stilinde de öğrenci gruplarının da bulunacağını bilmek ve eksik olan baskın stillerini de buna göre geliştirmeleri önemlidir.

Benzer şekilde beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin uygulamalı derslerde kullandıkları yöntem arasında olan gösterip yapma veya video destekli izleme, ya da imgeleme teknikleri görsel öğrenme stiline bir ögesi olarak düşünülebilir. Sözel öğrenme için ise komut yöntemi bu stilin bir ögesi olarak düşünülebilir. Örneğin yüzmede takla tekniğini öğrenmeye yönelik alıştırmaya yapan kişinin ders bittikten sonra da takla tekniğini uygulamaya yönelik video görsel izlemesi, aldığı geribildirimleri düşünmesi, takla atma anını ve basamaklarını zihninde hayal etmesi gibi çalışmalar, bu araştırmaya konu olan görsel ve

sözel öğrenmede baskın stillerin belirlerken elde ettiğimiz sonucun görsel öğrenme stilinde baskın olarak görülmesine neden olabilir. Zira sözlü veya yazılı anlatımların tek olarak ders içeriklerinde almasının yetersiz kalacağı düşünülmektedir. Öğrenme sürecinde öğrenmeyi öğretmen merkezden alarak öğrenci merkezine yönelik planların ve programların yapılmasına gerek duyulmaktadır. Özellikle uygulamalı derslerin sınav sisteminde veya ara sınav gibi uygulamalarda öğrencinin konulara ait video görsel istenmesi ve uygulanması aktif öğrenmeyi daha etkili hale getirebilir.

Araştırmada elde edilen bulgular incelendiği zaman çalışmaya katılan öğrencilerin yaş, cinsiyet, spor türü, bölüm, sınıf düzeyi gibi değişkenler ile görsel ve sözel baskın öğrenme düzeylerini tespit etmek amacıyla yapılan testler sonucunda elde edilen bulgulara yönelik tartışma ve sonuçlar şu şekildedir. Katılımcıların yaş, spor türü, bölüm, sınıf değişkenleri açısından anlamlı fark bulunmamıştır. Ancak öğrencilerin aldıkları aritmetik puan ortalamaları açısından incelendiği zaman bu değişkenler için daha yüksek ortalama puan aldıkları görülmüştür. Bireylerin ilgileri, ihtiyaçları, tutumları, yetenekleri, becerileri, deneyimleri ve kişisel özellikleri öğrenme ortamında etkili olan değişkenlerden bazılarıdır. Eğitimde niteliği yükseltmek, başarıyı artırmak için öğrenme sürecine dâhil olan ve bu süreci etkileyen tüm değişkenlerin bilinmesi, belirlenen hedeflere ulaşmak için gerekli önlemlerin alınması, yani öğrencilerin tüm özellikleriyle tanınması gerekmektedir (Ünal, Dilbaz Alkan, Özdemir ve Çakır 2014). Öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi ile elde edilen bilgiler, yetişkinler için düzenlenecek öğrenme-öğretme ortamlarında nasıl bir yöntem geliştirileceği konusunda eğitimcilere yardımcı olabilir (Aşkar ve Akkoyunlu, 1995). Eğer bireylerin öğrenme stillerinin ne olduğu belirlenirse, bireylerin nasıl öğrendiği ve nasıl bir öğretim tasarımı uygulanması gerektiği daha kolay bir şekilde

anlaşılabilir. Böylece öğretmen öncelikle kendisi için, sonra da öğrenci için buna uygun öğretim ortamları oluşturabilir (Babadoğan, 2000). Mutlubaş ve ark., (2002) üniversite öğrencileri arasında yaptığı “*Cimnastikte öne salto becerisinin öğretiminde sözel ve görsel dönütlerin başarıya etkisi*” konulu çalışmada görsel dönüt kullanılarak ders işlenen grubun bilişsel alan bilgi düzeyi başarı puanı ortalaması daha yüksek olduğunu belirtmiştir.

Alan yazındaki görsel ve sözel öğrenme stiline ait araştırmalar incelendiğinde, Şahin ve Çelik (2011)’e göre, toplam 81 beden eğitimi öğretmeni adayını ile yaptığı çalışmada; I. Tip Değiştiren, II. Tip Özümseyen, III. Tip Ayırıştırıcı ve IV. Tip Yerleştiren öğrenme stili olarak incelenmiştir. Araştırmasında ise cinsiyet, sınıf düzeyi açısından fark görülmemiştir. Bu çalışmada bir diğer amaç, baskın öğrenme stillerinin sınıf düzeyine göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda yapılan ki-kare analizi, değiştiren, özümseyen ve ayırıştırıcı öğrenme stillerini tercih eden öğrencilerin sınıf düzeyine göre istatistikî olarak anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya çıkarmıştır. Katılımcıların sınıflara göre öğrenme stratejilerinin arasında anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. (Kaf, 2013; Hamurcu, 2002; Bekleyen, 2006; Çelikkaya, 2012) çalışmalarında öğrenme stratejileri ile öğrenim görülen sınıf arasında anlamlı bir ilişki olduğunu belirlemiştir. İlgili literatürde, öğrenme stilinin kayıtlı olunan programa göre değişmediğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Eğitim fakültesi öğrencileri ile ilgili olarak yapılan bazı araştırmalarda (Genç ve Kocaarslan, 2013; Uzun ve ark., 2013; Ünal ve ark. 2014), öğrencilerin öğrenme stili ile bölüm değişkeni arasında anlamlı bir bağlantı tespit edememiştir. Orta öğretim düzeyinde spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stillerinin incelendiği zaman, değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerinin oranının yüksek olduğu belirlenmiştir (Alemdağ ve ark., 2018).

Öğretmenlerin kendi öğrenme stillerini bilmesi ve özelliklerinin farkında olması kendilerinin öğretme stillerini daha iyi anlamalarına neden olabilir. Öğretmenin kendi öğrenme stiline sahip olmayan öğrenciler içinde neden farklı öğretim yaklaşımları benimsemesi gerektiğini daha iyi anlamasını sağlayabilir. Bu yeni öğretim programlarında bilginin bireye özgü yapılandırıldığını iddia eden, bu yapılandırmada bazı ortaklıklar olduğu kadar bireysel farklılıkları da ön plana çıkaran anlayışı da önemli ölçüde karşılamaktadır (Bilgin ve Bahar,2008).

Araştırma sonuçlarına göre görsel öğrenme stili baskın olan antrenörlük eğitimi alanı, spor yöneticiliği alanı ve öğretmenlik eğitimi alanında eğitim gören, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin öğrenim sürecinde görsel öğrenme stillerinin baskın olması onları hizmet öncesi uygun olabilir. Ancak hizmet içi eğitim döneminde, bireylerin aktif eğitim-öğretim sürecinde onların da öğrenme stillerine bağlı olarak farklı öğretim yöntemlerini uygulaması gerekebilir. Bu yüzden hizmet öncesi adayların baskın stillerinin belirlenmesinin yanı sıra daha az gelişmiş olan öğrenme stillerini de farkında olması gerekmektedir. Bu araştırma sonuçlarına göre, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin; öğretmen, antrenör ve spor yöneticisi adaylarının baskın olarak görsel öğrenme stillerine sahip oldukları, sahip olunan öğrenme stilinin cinsiyetlere göre, görsel ve sözel öğrenme stilleri açısından kadınlar lehine anlamlı fark olduğu görülmüştür.

Öneriler

Bu bulgular öğretmen yetiştiren kurumlarda çalışan öğretim elemanlarının, verdiği derslerde öğrencilerin öğrenme stillerini dikkate almaları için ışık tutabilir. Böylelikle, öğretmen adaylarının, öğrenimleri süresince hem kolay öğrenmelerine hem de öğrenmeye ve derslere karşı olumlu tutumlar geliştirmesine yardımcı olunabilir. Beden

eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin diğer öğrenme stilleri araştırılabilir.

Baskın olan görsel öğrenme stiline teori derslerdeki etkisi incelenebilir. Sözel ve görsel öğrenme stili ile akademik başarı arasındaki ilişkiye yönelik çalışmalar yapılabilir.

Kaynaklar

Akgün, Ö. E., Küçük, Ş., Çukurbaşı, B. ve Tonbuloğlu, İ. (2014). Sözel veya Görsel Baskın Öğrenme Stiline Belirleme Ölçeği Türkçe formunun geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(1), 277- 297.

Alemdağ, C., Alemdağ, S. ve Özkara, A.B. (2018). Spor Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 43(195), 269- 278.

Aşkar, P. ve Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, (87), s. 37-47.

Babadoğan, C. (2000). Öğretim Stili Odaklı Ders Tasarısı Geliştirme, *Milli Eğitim Dergisi*, (147), s.61-63.

Bahar, H, Polat, R, Özbaş, M . (2016). Resim, Müzik ve Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18 (1)

Bayram M, Peker A.T, Aka S.T, Vural M., (2019). Üniversite Öğrencilerinin Uzaktan Eğitim Dersine Karşı Tutumlarının İncelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 330-345.

Bekleyen, N. (2006). İngilizce öğretmen adaylarının dil öğrenme stratejileri kullanımı. Ankara Üniversitesi *TÖMER Dil Dergisi*, 132, 49-66.

Bilasa, P. (2013). Öğrenme Stilleri ve Stil Odaklı Öğretim Tasarımı. S. Büyükalın Filiz içinde,

Öğrenme Öğretme Kuram ve Yaklaşımlar (s. 206-233). Ankara: Pegem Akademi.

Bilgin, İ, Bahar, M. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin Öğretme ve Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28 (1), 19-38.

Boydak, A. (2001). Öğrenme stilleri. İstanbul, Beyaz Yayınları

Cornet, C. E. (1983). What You Should Know About Teaching and Learning Styles. Bloomington, Ind: *Phi Delta Kapan: Fastback* 191. (ERIC No: ED228235).

Çelikkaya, Ş. (2012). Almanca öğretmeni adaylarının sözcük öğreniminde kullandıkları öğrenme stratejileri. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 28, 71-76.

Demirel, Ö. (2002). Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme. Ankara: Pegem A yayıncılık

Demirel, Ö. (2008). Öğretme Sanatı, Öğretim İlke ve Yöntemleri. Pegem Akademi, Ankara.

Doğanay, A. (2008). Öğretim İlke ve Yöntemleri. Ankara: Pegem A Yayıncılık

Ekici, G. (2001). Öğrenme Stiline Dayalı Biyoloji Öğretiminin Analizi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Felder R. M. ve Solomon, B. A. (2002) Learning Styles And Strategies <http://www4.ncsu.edu/unity/lockers/users/f/felder/public/ILSdir/styles.htm> (18.11.2020)

Felder, M. R. (1993). Reaching the second tier— learning and teaching styles in college science education. *Journal of College Science Teaching*, 22(5), 286-290

Felder, R. M. and Silverman, L. K. (1988). Learning and Teaching Styles in Engineering Education. *Engineering Education*,78(7), 674–681.

- Felder, R.M. (1996). Matters of style. *American Society for Engineering Education Prism*. 6(4), 18-23.
- Gencel, E. (2007). Kolb'un deneyimsel öğrenme kuramına dayalı Öğrenme Stilleri Envanteri-III'ü Türkçe'ye uyarlama çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9 (2),120-139.
- Genç, M. ve Kocaaslan, M. (2013). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Bartın Üniversitesi örneği, *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi (TSA)*, 17 (2), 327-344.
- Grasha, A. F. (1994) A Matter of Style: The Teacher as Expert, Formal Authority, Personal Model, Facilitator, and Delegator, *College Teaching*, 42:4, 142-149
- Grasha, A. F. (2002). Teaching with style: A practical guide to enhancing learning by understanding teaching and learning styles. San Bernadio USA: Alliance Publishers.
- Hamurcu, H. (2002). Okulöncesi öğretmen adaylarının kullandıkları öğrenme stratejileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23, 127-134.
- Kaf Hasırcı, Ö. (2013). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2 (1), 15-25.
- McCarthy, B. (1987). The 4MAT System: Teaching to Learning Styles with Right/Left Mode Techniques, Excel, Inc., Barrington .
- McCarthy, B. (1990). "Using the 4MAT System to Bring Learning Styles to Schools", *Educational Leadership*, 48(2), pp.31-37.
- Mehigan, T. J., Barry, M., Kehoe, A., & Pitt, I. (2011). Using eye tracking technology to identify visual and verbal learners. In Proceedings of the 2011 IEEE international conference on multimedia and expo (ICME). Barcelona, Spain.
- Mutlu, M. (2008). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17, 1-21.
- Mutlubaş Kaya, Ö, Demirhan, G, Dursun, Z. (2002). Cimnastikte Öne Salto Becerisinin Öğretiminde Sözel ve Görsel Dönütlerin Başarıya Etkisi, *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7 (2), 31-40
- Pallapu, P. (2007). Effects of Visual and Verbal Learning Styles on Learning. *Institute for Learning Styles Journal*. 1, s.34-39.
- Peker, M. (2003). "Kolb Öğrenme Stili Modeli", *Milli Eğitim Dergisi*, s.157, ss.185-192.
- Peker, M., Mirasyedioğlu, Ş. ve Aydın, B. (2004). Matematik Öğretmenlerinin Dikkate Alabilecekleri Öğrenme Stilleri, Mc Carty Modeli. *Milli Eğitim Dergisi*,163.
- Plass, J.L., Chun, D.M., Mayer, R.E., and Leutner, D. (1998). Supporting visual and verbal learning preferences in a second language multimedia learning environment. *Journal of Educational Psychology*, 90, 25-36.
- Rayneri, J.L., Gerber, B.L. ve Wiley, L.P. (2006). The relationship between classroom environment and the learning style preferences of gifted middle school students and the impact on levels of performance. *Psychology Educational*, 17(39), 29-55.
- Riding, R. and Rayner, S. (1998). Cognitive styles and learning strategies: understanding style differences in learning and behaviour. London: D. Fulton Publishers.
- Şahin, H , Çelik, F . (2011). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Cinsiyet ve Öğrenim Gördükleri Sınıf Düzeyleri Bakımından Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (MAKÜ Örneği)

- . Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi, (31), 23-38
- Şimşek, N. (2002). BİG 16 Öğrenme Biçemleri Envanteri. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama*. 1 (1), 33-47.
- Şimşek, Ö. (2007). Marmara öğrenme stilleri ölçeğinin geliştirilmesi ve 9-11 yaş çocuklarının öğrenme stillerinin incelenmesi (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Uslu, S, Karavelioğlu, M, Gumusgul, O. (2020). Geleneksel Rekreatif Oyunlar: Yeni Koronavirüs (Covid-19) Salgını Sürecinde Boş Zaman Değerlendirme Önerileri. *Spor ve Rekreasyon Araştırmaları Dergisi*, 2 (Özel Sayı 1). 14-25
- Uzun, A., Şentürk, A., Parlak Yılmaz, N., Baltacı Göktalay, Ş., Şengel, E., Öncü, S. ve Balay, M. (2013). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi: Uludağ Üniversitesi örneği. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26 (1), 295-319.
- Ünal, K, Dilbaz Alkan, G, Özdemir, F, Çakır, Ö. (2014). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stil ve Stratejilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Mersin Üniversitesi Örneği). *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9 (3), 56-76.